

Érezzük naponta isteni ihlet sugallja a szépet
ami fogan fényé szikrázva lelkünk rétjén
de átsilányul fakadó elménk torkuk kútjából dobált
szavaik által kóróvá számártövissé

Piszkos utcákon ácsorgó kivetett emberek között
meghalnak a szentek igéi – áldásaik másznak
féregként lelkük latyakos útjain s gilisztahosszú
vigyorgások másznak a szemeikbe

Gazdag erszényekkel virágos élet ürül kéjelgő
éjszakák bárjaiban ahol megejtett csöcsös nők
vinnyognak hamis szerelmet kopasz bankárok
pénztől duzzadó ölében

Érzékeinket egy fekete kalapba dobjuk
kerge éjszakán elvesztett ronda extázisok
sugallta élet összetörik feketévé válik
kihúzott fekete golyó orosz-rulett forgópisztolyával

Dögvilág ámít plázák pultjain ragyogó észtelen
esztelen dizájnos áruk után unalmas életek közé
eszi be magát gondolattalan képernyőkön
gerjesztett értéktelen élet

A riszákling matadorok növekvő serege
éhesen szelektív kukákat döntöget
sörös dobozok alumíniumával nejlonszakos
életüket rejtik osonva színesfémbarok konténereibe

Mit sugall féktelen globálszivarok portfóliós fejéből
kipattant emberagyat rohasztó digitális vigyorgása

e forgó dűbűgű bunkózenével kísért megalomániás
beszarozott világban?

Legatyásodott államok eurós mentőövvel evickélnek
– sábeszbankárok lyukas csónakjaiban népük elől
menekülve – rossz dumákat kiabálva
eveznek a semmi tengerén